

Rouwhulde – de heer Jean-Pierre Malmendier

De voorzitter: Op 28 februari jongstleden hebben we het plotse overlijden van gewezen volksvertegenwoordiger Jean-Pierre Malmendier vernomen. De heer Malmendier is 61 jaar geworden. De heer Malmendier was van juli 1999 tot april 2003 gecoöpteerd MR-senator. Nadien, van mei 2003 tot juni 2007, had hij zitting in de Kamer als volksvertegenwoordiger voor de kieskring Waals-Brabant. Sinds 2000 en tot aan zijn overlijden was hij eveneens gemeenteraadslid en OCMW-raadslid in Court-Saint-Étienne. Jean-Pierre Malmendier werd getroffen door het noodlot: op 22 juli 1992 werden zijn dochter Corine en haar vriend Marc Kistermann, amper 17 en 21 jaar oud, vermoord teruggevonden.

Ondanks dit persoonlijke drama probeerde hij de brutale moord op zijn dochter en haar vriend een plaats te geven in zijn leven en om te buigen tot iets positiefs. Daarom richtte hij datzelfde jaar nog de vzw “Marc et Corine” op om ouders van verdwenen kinderen logistieke steun te bieden. Hij was onder meer de initiatiefnemer van een petitie waarbij meer dan 2.700.000 handtekeningen werden verzameld en die hij hier in het Parlement indiende. Het drama van de vermoorde meisjes in 1996 en de immense golf van solidariteit die daarop volgde en die uitmondde in de Witte Mars, brachten hem ertoe zich op te werpen als vaandeldrager van die beweging die ijverde voor de bescherming van de kinderen.

In de tweede helft van de jaren negentig stapte hij in de politiek, daartoe geïnspireerd door de “Witte Mars”. Als parlamentslid richtte hij zijn aandacht op justitie en veiligheid. De internering van delinquenten, de strafuitvoering en de voorwaardelijke invrijheidstelling waren thema's die hem na aan het hart lagen. Hij nam steevast gematigde standpunten in, revanchisme was hem vreemd. Zo sprak hij, die zo een tragedie had meegemaakt, zich uit voor de inschrijving in de Grondwet van de afschaffing van de doodstraf.

Jean-Pierre Malmendier was een man in wiens gezelschap prettig toeven was, hij was een trouwe vriend en was trouw aan zijn engagement, hij gaf blijk van een grote luisterbereidheid en stond altijd klaar om concrete actie te ondernemen voor de zwaksten en de slachtoffers van onrecht. Dat was zowel het geval in het kader van zijn werk in het Parlement als op lokaal vlak. Hij is ons veel te vroeg overleden, want wij hadden nog veel van hem kunnen leren. Ik verzoek u een minuut stilte in acht te nemen ter nagedachtenis van de heer Jean-Pierre Malmendier, een bedachtzaam, geëngageerd en bovenal moedig man.

Minister **Laurette Onkelinx** : In de stilte van zijn huis in Court-Saint-Etienne is bijna drie weken geleden het hart van Jean-Pierre Malmendier stilgevallen. Wij hebben hem hier als collega gekend gedurende vier jaar. Zijn politieke leven was getekend door het drama dat zich negentien jaar geleden heeft afgespeeld, de gewelddadige dood van zijn dochter Corinne en van Marc, haar geliefde. Dat verdriet heeft hij in eenzaamheid gedragen. Naar buiten toe boog hij deze smartelijke ervaring op bewonderenswaardige wijze om in positieve energie. Jean-Pierre Malmendier heeft zich met hart en ziel ingezet voor het lot van slachtoffers van geweld en voor een rechtmatige bestraffing van de daders. Dat was de hoofdreden waarom hij de vzw Marc et Corinne oprichtte, en het was eveneens de permanente grondtoon van zijn politieke ambitie. Hij werd volledig opgeslorpt door zijn strijd voor gerechtigheid. Dankzij hem worden de slachtoffers nu erkend en worden hun noden ernstig genomen. Toch was voor hem het begrip slachtoffer nooit beperkt tot de slachtoffers van gewelddaden, maar nam hij er ook de slachtoffers van medische fouten, verkeersongevallen en natuurrampen in op.

Ik heb veel met hem samengewerkt en kan daarom tevens beamen dat hij een van de beste pleitbezorgers van het herstelrecht was. Zo steunde hij actief de bemiddeling tussen slachtoffers en daders, ook voor de meest ernstige feiten. Over zijn beweegredenen zei hij zelf dat het einddoel is een samenleving uit te bouwen waarin elkeen als een mens wordt beschouwd.

Hij ijverde voor een transparant beleid inzake verdwijningen en ontvoeringen. Hij bond de strijd aan tegen het intrafamiliaal geweld en tegen kinderporno; hij was een inspiratiebron voor de Witte Beweging. Ook na zijn uittreden uit het Parlement is hij trouw gebleven aan zijn idealen, als gemeenteraadslid van Court-Saint-Étienne, maar ook als vader die een voorbeeld wilde zijn voor zijn twee andere kinderen, Cathy en Bruno. Net toen hij van plan was het professioneel wat kalmer aan te doen, is hij ons ontvallen, in alle discretie, ver van de schijnwerpers, zoals hij heeft geleefd, bescheiden en nederig.

Namens de regering betuig ik de familie en de vrienden van Jean-Pierre Malmendier mijn oprechte deelneming.

De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.